

4. PZU przyznaje zaliczkę w wysokości do 50% sumy odpowiadającej podanemu przez przedsiębiorstwo szacunkowemu rozmiarowi szkody. W szczególnie uzasadnionych przypadkach wysokość zaliczki może być wyższa.

5. Wypłata odszkodowania lub zaliczki następuje w drodze przekazu bankowego na podany przez przedsiębiorstwo rachunek. W razie postawienia przedsiębiorstwa w stan likwidacji, odszkodowanie będzie przekazane na rachunek budżetu państwa, wskazany przez właściwy organ założycielski.

Rozdział 7

Przepisy końcowe.

§ 14. Traci moc uchwała nr 67 Rady Ministrów z dnia 4 maja 1979 r. w sprawie umów ubezpieczenia zawieranych przez państwowe jednostki organizacyjne. (Monitor Polski Nr 14, poz. 79).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

29

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 stycznia 1985 r.

w sprawie rodzajów kosztów i strat uznanych za nieuzasadnione przy opodatkowaniu podatkiem dochodowym jednostek gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa rodzaje kosztów i strat uznanych za nieuzasadnione, o które podwyższa się podstawę opodatkowania podatkiem dochodowym jednostek gospodarczych określonych w art. 1 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75).

§ 2. Za koszty nieuzasadnione uznaje się:

- 1) 70% kosztów poniesionych w związku z usunięciem ujawnionych przez odbiorców wad wyrobów i usług, robót i obiektów budowlanych, w tym także kosztów poniesionych w ramach udzielonych gwarancji.
 - 2) wydatki reprezentacyjne w wysokości wyższej niż 110% tych wydatków, poniesionych w roku poprzednim.
 - 3) kwotę rocznego narzutu obciążającego koszty działalności na utrzymanie obligatoryjnych zrzeseń przedsiębiorstw w wysokości wyższej niż 110% kosztów narzutu poniesionych w roku poprzednim.
 - 4) kwotę rocznego narzutu obciążającego koszty działalności spółdzielni na utrzymanie związków spółdzielczych nie będących centralnymi związkami w wysokości wyższej niż 110% kosztów narzutu poniesionych w roku poprzednim; dotyczy to również narzutu ponoszonego przez spółdzielnie rzemieślnicze na utrzymanie izb rzemieślniczych.
 - 5) kwotę składek członkowskich uiszczanych na rzecz organizacji społecznych nie posiadających statusu wyższej użyteczności, obciążających koszty działalności jednostek gospodarczych.
- § 3. Za straty nieuzasadnione uznaje się:
- 1) kary umowne oraz inne kary, opłaty i odszkodowania z tytułu:
 - a) wad dostarczonych towarów, wykonanych robót, usług i prac projektowych,
 - b) zwłoki w dostarczeniu towaru wolnego od wad albo zwłoki w usunięciu wad towarów, prac projektowych, robót i remontów budowlanych,
 - c) przetrzymania albo całkowitego lub częściowego zniszczenia taboru oraz urządzeń ładunkowych,
 - d) niedoładowania taboru kolejowego i samochodowego, z wyjątkiem taboru do przewozu szybko psujących się artykułów żywnościowych i ładunków wymagających pojazdów specjalistycznych,
 - e) nieprzestrzegania przepisów w zakresie ochrony środowiska,
 - f) niewykonania nakazów właściwych organów nadzoru i kontroli, dotyczących uchybień w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy,
- 2) przedawnione wierzytelności pieniężne jednostek gospodarki uspołecznionej z tytułu należności wynikających ze stosunków cywilnoprawnych,
 - 3) 50% kwot darowizn pieniężnych lub wartości darowizn rzeczowych na rzecz Narodowego Funduszu Ochrony Zdrowia, Centrum Zdrowia Dziecka, Pomnika Matki Polki, Narodowego Czyny Pomocy Szkole oraz Funduszu Odnowy Zabytków Krakowa, sfinansowanych z innych źródeł niż z zysku do podziału lub z nadwyżki bilansowej w spółdzielniach, chyba że darowizna może być dokonana na podstawie odrębnych przepisów,
 - 4) kwoty darowizn pieniężnych lub wartości darowizn rzeczowych na rzecz organizacji politycznych, społecznych i zawodowych, komitetów społecznych, jak również jednostek i zakładów budżetowych, z wyjątkiem wymienionych w pkt 3, sfinansowanych z innych źródeł niż z zysku do podziału lub nadwyżki bilansowej w spółdzielniach, chyba że darowizna może być dokonana na podstawie odrębnych przepisów,
 - 5) straty na sprzedaży wyrobów i robót budowlano-montażowych dokonywanej po cenach umownych i regulowanych na rzecz własnych inwestycji, działalności socjalnej lub działalności finansowanej z innych funduszy specjalnych,
 - 6) straty związane z likwidacją szkód pożarowych, spowodowanych pożarami powstałymi w wyniku naruszenia przepisów o ochronie przeciwpożarowej, stwierdzonego przez właściwe organy,

- 7) straty w mieniu jednostek gospodarki społecznej spowodowane włamaniami i kradzieżami, powstałe na skutek nieprzestrzegania przepisów o ochronie mienia, stwierdzonego przez właściwe organy,
 - 8) odsetki od kredytów przeterminowanych,
 - 9) odsetki za zwłokę od należności, do których stosuje się przepisy o zobowiązaniach podatkowych,
 - 10) 70% zaliczonego na straty generalnego dostawcy niedoboru środków funduszu ryzyka i gwarancji,
 - 11) kwotę podatku obrotowego od nadmiernych ubytków niektórych produktów,
 - 12) kwotę wartości ubytków surowców, półfabrykatów, produkcji w toku, materiałów i wyrobów gotowych, przekraczającą poziom wynikający z norm ubytków naturalnych, z wyjątkiem produktów, o których mowa w pkt 11,
 - 13) nadwyżkę strat z tytułu opóźnienia załadunku lub wyładunku ze statków przez polskie morskie porty handlowe nad uzyskiwanymi premiami związanymi z przyspieszeniem załadunku i wyładunku,
 - 14) równowartość odprowadzonych do budżetu państwa kwot, o których mowa w § 15 i 16 uchwały nr 25 Rady Ministrów z dnia 6 lutego 1984 r. w sprawie oznaczania wyrobów państwowymi znakami jakości i znakiem bezpieczeństwa oraz konsekwencji ekonomicznych za nieodpowiednią jakość (Monitor Polski Nr 6, poz. 45),
 - 15) obciążenia finansowe jednostek gospodarczych na rzecz budżetu z tytułu strat w eksporcie spowodowanych dostawami nieodpowiedniej jakości.
- § 4. Minister Finansów określa zasady klasyfikacji i ewidencji księgowej kosztów i strat, o których mowa w § 2 i 3.
- § 5. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1983 r. w sprawie rodzajów kosztów i strat uznanych za nieuzasadnione przy opodatkowaniu podatkiem dochodowym jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 75, poz. 336 i z 1984 r. Nr 26, poz. 135).
- § 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

30

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 lutego 1985 r.

w sprawie trybu wyboru i zasad działania rad załogi w państwowej jednostce organizacyjnej „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

Na podstawie art. 60 ust. 6 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rady załogi działające w jednostkach organizacyjnych państwowej jednostki organizacyjnej „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”, zwanej dalej „PPTT”, składają się z 5—11 członków, w zależności od liczby pracowników.

2. Prawo zgłaszania kandydatów na członków rady załogi przysługuje wszystkim pracownikom lub wybranym przez nich delegatom.

3. Wybory do rady załogi przeprowadza komisja wyborcza powołana przez radę załogi nie później niż na miesiąc przed upływem kadencji rady załogi.

4. Pierwsze zebranie zmierzające do powołania rady załogi, na którym powołuje się komisję wyborczą, zwołuje kierownik jednostki organizacyjnej PPTT.

5. Do ważności uchwał zebrania wyborczego jest wymagana obecność na posiedzeniu co najmniej połowy liczby pracowników lub delegatów. Uchwały zebrania wyborczego zapadają zwykłą większością głosów.

6. Do zadań komisji wyborczej należy:

- 1) ustalenie terminu zgłaszania kandydatów na członków rady załogi,
- 2) oznaczenie terminu zebrania wyborczego,
- 3) przeprowadzenie wyborów,
- 4) ogłoszenie wyników wyborów.

§ 2. 1. Kadencja rady załogi trwa 2 lata.

2. Pracownicy mogą przed upływem kadencji odwołać członka rady załogi lub całą radę.

3. Wniosek o odwołanie członka rady załogi lub całej rady wymaga podpisów co najmniej jednej trzeciej liczby pracowników.

4. Głosowanie nad wnioskiem, o którym mowa w ust. 3, przeprowadza komisja wyborcza, powołana przez pracowników lub wybranych przez nich delegatów w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia złożenia wniosku.

5. W razie zmniejszenia się składu rady załogi o więcej niż połowę, ponowne wybory do rady załogi przeprowadza się w sposób określony w § 1.

§ 3. Czynne prawo wyborcze przysługuje wszystkim pracownikom jednostki organizacyjnej PPTT.

§ 4. 1. Bierne prawo wyborcze przysługuje pracownikom, którzy pracują w PPTT co najmniej 2 lata. Nie dotyczy to pracowników nowo utworzonych jednostek organizacyjnych PPTT.

2. Bierne prawo wyborcze nie przysługuje kierownikowi jednostki organizacyjnej i jego zastępcy, głównemu księgowemu, radcy prawnemu oraz pracownikom PPTT oddelegowanym poza PPTT na okres dłuższy niż pół roku.

3. Pracownik PPTT nie może pełnić funkcji członka rady załogi dłużej niż przez dwie kolejne kadencje.

§ 5. 1. Rada załogi wybiera ze swego grona prezydium w składzie: przewodniczący, jeden lub dwóch zastępców oraz sekretarz.